

RELJEF NIKOLE FIRENTINCA U HVARU

DAVOR DOMANČIĆ

Uz već poznata djela Nikole Firentinca u Dalmaciji, u zadnje je vrijeme pripisano njegovom dlijetu nekoliko skulptura, za koje se nije znalo ko ih je izradio ili su bile pogrešno pripisane drugim majstorima. Tako je Fisković prepoznao Firentinčevu ruku na reljefu Gospe s djetetom u franjevačkoj crkvi nad Orebićima, povećao broj njegovih radova u Trogiru, gdje je majstor razvio svoju najveću skulptorsku djelatnost, pripisavši mu sv. Sebastijana iz istoimene crkve, danas u trogirskom lapidariju, četiri dječaka sa friza u Alešijevoj krstionici, pobliže odredio njegove radove u kapeli bl. Ivana Ursinskog u trogirskoj stolnoj crkvi i na južnom portalu velike Cipikove palače. U Šibeniku mu je pripisao dva reljefna anđela, fino klesana u mramoru i dva anđela sa grbom u Gradskom muzeju, te konačno dva dječaka s girlandom pod prozorom Ghirardinijeve kuće i lunetu s dva dječaka i grbom obitelji Ponti u Zadru.¹⁾ Ove atribucije jasnije su odredile njegovu umjetničku ličnost i udio u razvoju renesansne skulpture u Dalmaciji.

Ovom broju njegovih skulptura treba sada dodati reljef Gospe s djetetom i anđelima u luneti franjevačke crkve u Hvaru.

Na istaknutom mjestu istočno od grada sagrađena je u 15. stoljeću crkva, koja se slikovito smjestila u krajoliku na Sridnjem ratu, okrenuta svojim uzdignutim pročeljem prema morskoj pučini na zapadu. Posred pročelja uzdiže se portal na visokom stepeništu, koji svojim skladnim renesansnim obrisima daje svečaniji dojam jednostavnom kamenom pročelju. U luneti je smješten reljef, isklesan od bijela kamena, sastavljen od tri dijela. Na srednjem je prikazana Gospa s djetetom, a na dva pokrajna po jedan anđeo sa grbom.

---

¹⁾ C. Fisković, Bogorodica s djetetom Nikole Firentinca u Orebićima, *Peristil* II, Zagreb 1957., 171—176; Firentinčev Sebastijan u Trogiru, *Stoletov Zbornik*, Ljubljana 1959., 369—381; Aleši, Firentinac i Duknović u Trogiru, *Bulletin JAZU* br. 1, Zagreb 1959., 20—43; Tri šibenska reljefa Nikole Firentinca, *Peristil* III, Zagreb 1960., 37—42; Zadarski sredovječni majstori, Split 1959., 55.

Na jednostavno profiliranom podanku je Gospa, prikazana u poprsju; desnom rukom obuhvaća i ogrće plaštem dijete, koje stoji pred njom na nogama. Mati mu se obraća nježnim pokretom glave, u kojem se osjeća pažnja i poštovanje. Sa strane, na podancima ista oblika su dva anđela, koji su okrenuti prema sredini, te pokretom glave i sklopljenih ruku na prsima adoriraju Gospu i Isusa. Sa grbova su, nažalost, nestali znakovi, koji su određivali njihovu pripadnost. Posred Gospina podanka isklesan je mletački lav s knjigom, simbol mletačke vlasti.

Na reljefu se vide tragovi tamno-crvene boje, koji su se sačuvali na Gospinoj haljini i plaštu, te na mletačkom lavu. Ta polihromija davala je ovom portalu još svečaniji dojam.

Haljina i plašt Gospe bogato su nabrani. Nadutost nabora podsjeća na one sa Firentinčevih kipova Ursinijeve kapele, na kojima se nabori nameću svojim oblicima i mijenjaju dojam lakoće tkanine. Nabori su na haljini i plaštu hvarske Gospe još zadržali logičnost i slijed nabiranja i nisu prešli u hirovito svi-janje, koje je karakteristično za Firentinca. Isti nabori su i na haljinama anđela. Njihove haljine bez rukava su iste kao one njegovih anđela u šibenskoj stolnoj crkvi.²⁾ Lijevo je potpasan i haljina mu je nabrano prebačena preko pasa, dok desni ima opasani kratki haljetak. Krila su im oblikovana na isti način kao na njegovim anđelima-bakljonošama u Ursinijevoj kapeli i to sitnim, minuciozno klesanim perjem. Dijete je prikazano golo i pogledom se obraća gledaocu. Njegova istaknuta stražnjica i nesrazmjer podkoljenice podsjeća na one njegovih anđela Ursinijeve kapele i one sa Sobotina sarkofaga u dominikanskoj crkvi u Trogiru.

Oblikovanje i izraz lica Gospe i djeteta, a posebno fina obrada inkarnata podsjeća na orebički reljef. Na isti način su im oblikovane i ruke, koje kod Gospe imaju izdužene prste. Posebno je karakteristična njena desna ruka, koja je ista kao lijeva ruka sv. Pavla u Trogiru.

Na ovom je reljefu posvećena posebna pažnja obradi lica i ruku. Fizionomije odaju blagost i ljepotu, koja se odražuje i na rukama, te zajedno dopunjuju harmoniju ovog reljefa, u kojem je izražen istinski odnos majke i djeteta. Upravo mu to daje posebnu vrijednost i ljepotu, koju je Firentinac adekvatno postigao u mi-saonom kipu sv. Pavla u Trogiru.

Odlike Firentinčeva dlijeta mogu se zapaziti i kod oblikovanja kose djeteta, Gospe i anđela s istaknutim pramenovima, te karakterističnom rezanju obrisa očiju istaknutih rubova kapaka. Hvarski anđeli imaju njegove karakteristične mršave ruke ukočena pokreta kao i njegovi anđeli na pilastrima ulaza Ursinijeve kapele, trogirске lože i šibenskih anđela.

²⁾ Fisković, Tri šibenska reljefa Nikole Firentinca, tb XV/1, 2.

Posebno je pak karakterističan istaknuti palac, koji se redovito javlja na rukama Firentinčevih likova. Taj neanatomski oblik ruke nalazi se na svim njegovim radovima, pa i onima, koji se pripisuju njegovim učenicima ili njegovom utjecaju.

Citava zamisao ovog portala je renesansna. Profili i pojedinosti odaju isti stil i očituju jedinstvenu zamisao. Po tome se on u cjelini može pripisati Firentincu, iako se u izvedbi nekih pojedinosti mogu zapaziti izvjesna popuštanja i sudjelovanje manje vrsnih klesara.

Lunetu uokviruje luk bogata profila, sastavljen od dva dijela. Na profiliranom dijelu isklesan je astragal, koji u nutarnjem nizu ima oblik krunice, a na krajevima s vanjske strane je po jedan stilizirni cvijet. Sličan luk je na Sobotinoj grobnici u Trogiru, koji se također ističe svojom glomaznošću. Dovratnici portala imaju renesansne žljebove, ispunjene u donjem dijelu štapom. Nad njima su glavice s akantusovim lišćem i volutama. Posred gornjeg ruba lijeve glavice isklesana je stilizirana ruža, a s nutarnje strane školjka; na drugoj glavici je akantusov list. Donji dio glavice je izbočen i zaobljen i ima žljebove. Obrada ovih glavica i miješanje različitih ukrasnih motiva odaje ruku provincijskog klesara, koji je vjerojatno pomagao Firentincu. Utjecaju Firentinca treba pripisati i izradu stupića pod škropionicom u crkvi, jer je tu stilizirano lorovovo lišće kao na glavicama njegove kapele sv. Sebastijana u Trogiru.³⁾

Nadvratnik je sastavljen od dva komada, od kojih gornji ima istaknuti profil s nizom renesansnih zubi i ovulusa, koji na uglovima završava listom. Pod njim je drugi dio, na kojem je u visokom reljefu isklesan vijenac od plodova i lišća kruške, smokve, planike, česvine i šipka. U izvedbi ovog reljefa očituje se izvjesna tvrdoća obrade kamena, iako se ističe dojam neposrednog opažanja prirode. Takav se vijenac iste obrade i motiva nalazi i na dovratnicima i nadvratniku ulaza u trogirsku krstionicu, u kojoj je Fisković uvjerljivo utvrdio Firentinčevo dlijeto na četiri dječaka.

Pojavu ovih zrelih renesansnih motiva u trogirskoj krstionici treba upravo povezati s nastupom Nikole Firentinca u Alešijevoj radionici u Trogiru i to ne u posrednoj ulozi suradnika, koji je mogao uplivati na promjenu Alešijeva stila prema renesansi, već u njegovom neposrednom stvaralaštvu u krugu još gotičke Alešijeve radionice. Alešijevo skretanje prema renesansnim oblicima u likovnoj skulpturi treba tražiti zapravo u njegovom razvoju kao člaka Jurja Dalmatinca, kod čijih se likova već mogu zamijetiti renesansna strujanja, koja se kreću od oponašanja klasičnih antičkih oblika do doživljavanja realnosti.

Folnesics je hvarski reljef pripisao Frani Laurani zbog njegove elegancije, koja je srodna Lauranovoj skulpturi i po tragovima

³⁾ Fisković, Firentinčev Sebastijan..., sl. 177.

boje, koje ima njegova skulptura,⁴⁾ a Dudana je reljef potsjetio na delikatnost Robbije.⁵⁾ Međutim, ovaj reljef i oblik portala treba zapravo povezati sa sličnim djelima firentinske renesanse, koja su srodna po motivu, kompoziciji i stilu,⁶⁾ a stvorena su u onoj sredini, koja je vjerojatno odgojila Nikolu, davši mu i nadimak. Njegovom odgoju i formiranju stila doprinio je i Donatello, čiji su utjecaji očiti u Firentinčevoj skulpturi. To podkrepljuje dosada neoborenu predpostavku, kojom ga se poistovjetuje sa Nikolom Cocarijem, koji je radio u Donatelloyoj radionici u Padovi.⁷⁾

Postanak portala hvarske franjevačke crkve može se ograničiti razmakom od sedam godina i to od 1465. do 1471. godine.

Franjevci su došli u Hvar 1461. godine zalaganjem hvarskog biskupa Tome Tomasinija, a na traženje Hvarana. Tada su sagradili svoj samostan uz postojeću crkvicu sv. Križa na Sridnjem ratu,⁸⁾ iako se već 1434. godine spominje jedna franjevačka zajednica, koja je doveo u Hvar fra Konstantin Hvaranin.⁹⁾

Godine 1465. obavazali su se zapovjednici mletačkih brodova, na čelu sa njihovim zapovjednikom Mlečaninom Petrom Supercancijem, da će sagraditi crkvu Gospi od Milosti u zahvalu spasa u nevremenu, koje su doživjeli na moru. Oni su 25. siječnja te godine predali novac za to plemiću Jakovu Zečiću i povjerili mu gradnju.¹⁰⁾ Mletačka je republika uzela pod okrilje ovu crkvu i nazivala je »svetištem Republike«.¹¹⁾

Tom su se novčanom doprinosu pridružili i neki hvarski plemići, posebno Antun Lucić, otac pjesnika Hanibala.¹²⁾

Do danas se nije našlo drugih dokumenata o gradnji crkve, ali se može ustanoviti njen tok iz strukture zidanja i godina uklesanih na nekim grobnicama u njoj.

Franjevačka se crkva sastoji od glavnog i pokrajnjeg sjevernog broda. Na sjevernom zidu pokrajnjeg broda izvana vide se dvije okomite sljubnice, koje se protežu od temelja do krova i pokazuju

4) H. Folnesics, Studien zur Entwicklungsgeschichte der Architektur und Plastik des XV. Jahrhunderts in Dalmatien, Jahrbuch des Kunsthistorischen Institutes VIII, Beč 1914, 148; Lj. Karaman, Umjetnost u Dalmaciji XV. i XVI. stoljeća, Zagreb 1933., 140 i Pregled umjetnosti u Dalmaciji, Zagreb 1952., 65.

5) A. Dudan, La Dalmazia nell'arte italiana II, Milan 1922., 266.

6) A. Venturi, Storia dell'arte italiana VI, Milan 1908., sl. 379, 380, 393.

7) U Zadru se 1450. godine spominje neki Nikola Cocari, kojemu je Juraj Lukačević zidao kuću u ulici sv. Mihajla. Fisković, Zadarski sredovječni majstori, 58.

8) D. Fabianić, Storia dei frati minori in Dalmazia e Bossina I, Zadar 1863., 162.

9) Ibidem, 160.

10) Ibidem, 171. Dokumentat o tome, koji donosi Fabianić, nalazi se u prijepisu iz 19. stoljeća u svesku Ecclesiastica Machiedova arhiva u Hvaru.

11) Fabianić, o. c. 163.

12) G. Novak, Hvar, Beograd 1924., 173.

da je taj srednji dio zida dio jedne kapele, koja je postojala prije dogradnje pokrajnjeg broda, a bila je sagrađena uz crkvu. Toj je kapeli naknadno dozidana s istočne i zapadne strane po jedna kapela. One su međusobno povezane rastvorenim lukom i time je stvoren jedinstven brod.

Na pročelju se zapaža okomita sljubnica, koja dokazuje, da je ta kapela dozidana glavnom brodu, odnosno samoj crkvi, kojoj je podanak bio zakošen. To dokazuje i konzola s lavljom glavom na uglu crkve, koja je ostala odvojena u novom zidu. U istočnoj pak kapeli postoji zazidan gotički prozor, koji je ranije bio na zidu glavnog broda, a bio je otvoren prema koru.

Time se objašnjava neobična kompozicija vanjskog sjevernog zida, na kojemu je simetrično postavljen na uglovima po jedan polustup sa stopom i glavicom i po dva gotička prozora sa obe strane. Na srednjem dijelu zida nalazi se pod krovnim vijencem zazidan okrugli prozor. Različitu obradu pokazuje i vijenac pod strehom, jer srednji dio nad starom kapelom ima manje četvrtaste zube od onog dijela nad novim kapelama.

Kada je bila sagrađena kapela uz crkvu i kada su joj dograđene dvije druge, koje zajedno tvore brod, može se odrediti grobnicom obitelji Griffico u srednjoj kapeli, na kojoj je zapisana 1471. godina.¹³⁾ Znači da je do te godine kapela bila sagrađena, jer se tek u dovršenoj kapeli mogla smjestiti ta grobnica. Razmak od sedam godina, tj. od 1465. godine dozvoljava sigurnu pretpostavku, da je kroz to vrijeme crkva bila sagrađena, te da je u isto vrijeme podignuta ta kapela.

Ovo potvrđuje i stilska analiza ukrasnih dijelova crkve i pokrajnjeg broda.

Srednja, stara kapela je prekrita križnim svodom na rebrima, koji nastaje od dva unakrsna slomljena svoda. Kapela je otvorena velikim polukružnim lukom s renesansnim kamenim profilima, koji odgovaraju onima na pilastrima ugla svetišta. To je još jedan dokaz, da je kapela sagrađena istovremeno s crkvom.

¹³⁾ Natpis grobnice obitelji Griffico je pogrešno objavljen kod Fabianića (o. c. II, 162).

SEMPER · FRAGILI
TATIS · HVMA
NE · ME
MOR · VI
VE
SIBI · SVISQ · POSTERIS
MCCCC · LXXI
HIC · CVBAT · INSI
GNIS · GRYPHI
CA · PRO
SA
PI
A

Posred ploče je grb te obitelji s inicijalima sa strane NG.

U vezi sa gradnjom srednje kapele, u kojoj je danas smješten oltar sv. Ante Padovanskog, može se ispraviti dosadašnje datiranje postanka hvarskog franjevačkog klaustara.

Na prvoj menzoli uz ulazna vrata postoji zapisana rimskim brojkama 1489. godina, po kojoj se i datirao sam klaustar.¹⁴⁾ Međutim, u pločniku zapadne strane klaustara ugreben je nacrt jednog luka, koji svojom veličinom i oblikom potpuno odgovara luku spomenute kapele. Prema tome zapisana godina ne odgovara izgradnji klaustara, već je on bio sagrađen još prije dovršetka kapele, tj. prije 1471. godine. Tom vremenu se, naravno, ne suprotstavlja stil samog klaustara, koji u svojim jednostavnim i mirnim oblicima polukružnih arkada pokazuje renesansnu zamisao, dok je ukras glavica i četvrtastih stupova još gotičkog stila.

Razmak, dakle, između 1465. i 1471. godine je ujedno vrijeme pojave Nikole Firentinca u Trogiru, gdje se 1467. godine prvi put javlja, kada je tražio, da ga kod njegovih pregovora o gradnji kapele bl. Ivana zastupa Koriolan Cipiko.¹⁵⁾ Međutim, sada je utvrđeno da je on sudjelovao i pri radu u Alešijevoj krstionici, koja je te godine već bila dovršena, pa stoga njegovu pojavu u Trogiru treba pomaknuti koju godinu ranije.¹⁶⁾ Tada je on mogao započeti i svoj rad u Hvaru, ili je tu narudžbu prihvatio u intervalima zastoja rada na kapeli bl. Ivana, koju je započeo zajedno s Alešijem 1468. godine.¹⁷⁾

Kada su pak dograđene dvije kapele uz raniju, može se odrediti stilom njihovih ukrasnih dijelova, koji se mogu pripisati Petru Andrijiću i njegovoj radionici. Glavice na pilastrima pod lukom današnje kapele sv. Križa i na ugaonim stupovima izvana imaju isti oblik kao one na crkvi Spasa i Navještenja u Dubrovniku. Vijenac na luku kapele sv. Križa je sastavljen od listova, koji se svijaju oko oblog profila. Sličan motiv se nalazi na okviru natpisa i uz rub zabata na pročelju Spasa. Na tom pročelju je i motiv pletenice, koji se nalazi i na stopi polustupa sjevernog zida pokrajnjeg broda hvarske crkve. Istom se majstoru može pripisati pregrada pred kapelom sv. Križa s gotičko-renesansnim motivima, koji se sreću i u njegovoj crkvi Blagovijesti u Dubrovniku.¹⁸⁾

Zanimljiv je također raspored ovih triju kapela. Između srednje, u kojoj je danas oltar sv. Antuna Padovanskog i one sv. Križa smještena je pregrada, koja je prošupljena četverolistima i stupićima, a u sredini su vrata polukružno zasvedena. Gotičko-renesansni ukrasni motivi i ovdje ukazuju na rad Andrijićeve radionice. Takva je pregrada bila predviđena i prema zapadnoj kapeli sv. Diega i

¹⁴⁾ Lj. Karaman, Umjetnost u Dalmaciji 95.

¹⁵⁾ P. Kolendić, Dokumenti o Andriji Alešiju u Trogiru, arhiva za arbanasku starinu, jezik i etnologiju 2, Beograd 1924., 70.

¹⁶⁾ Fisković, Aleši, Firentinac i Duknović u Trogiru, 23.

¹⁷⁾ Kolendić, o. c. 71.

¹⁸⁾ Č. M. Iveković, Dalmatiens Architektur und Plastik, Beč 1927., Tb. 257/1.

Frane Paulskoga, što dokazuje ostatak njena podanka uz pilastar, ali se ne može utvrditi da li je bila izvedena. To dokazuje, da se dogradnjom novih kapela htjelo posebno naglasiti prostor srednje, koja je po tome vjerojatno bila namijenjena posebnom štovanju. Tu se možda štovao sv. Križ, koji je ranije bio u porušenoj istoimenoj crkvi, uz koju je nastao franjevački samostan, a uz koju je bila povezana bratovština sv. Križa. Ta je kapela možda zamijenila porušenu crkvicu, iako se u Valierovoj vizitaciji franjevačkoj crkvi 1579. godine ne spominje taj oltar, već oltar Marijina Začeca, sv. Ljudevita, Antuna, Frane i Nikole.¹⁹⁾

Sve ovo dokazuje, da su obe kapele istovremeno dodane staroj i da ih je izveo isti majstor, a nastale su do 1536. godine, kada je datiran prvi grob bratovštine sv. Križa u današnjoj istoimenoj kapeli, odnosno 1533. godine, kad je postavljena grobnica Jerolima Perdvarića u zapadnoj kapeli sv. Diega i Frane Paulskog.²⁰⁾ Godine 1538. ponovno je uspostavljena bratovština sv. Križa i povezana uz oltar sv. Antuna,²¹⁾ što se također može dovesti u vezu s dovršetkom tih kapela.

To je upravo vrijeme, kada se Petar Andrijić istakao pri gradnji Divone, Spasa i crkve Navještenja u Dubrovniku, 1520, odnosno 1534. godine.²²⁾ Klesarska obitelj Andrijića bila je već ranije poznata u Hvaru, gdje je prvih godina 16. stoljeća Marko Andrijić započeo zidanje zvonika te crkve,²³⁾ što su 1507. godine nastavili brat mu Blaž Andrijić, Frano i Nikola Španić.²⁴⁾

¹⁹⁾ Valierova vizitacija 1579, rukopis u Biskupskom arhivu u Hvaru, str. 89. Dvije nove kapele imaju križni svod na rebrima, različita profila od onih u srednjoj. Rebra se opiru o konzole na kojima su isklesani simboli evanđelista. U kapeli sv. Križa otučena je konzola sa simbolom sv. Mateja, a u kapeli sv. Diega i Frane Paulskog one sa simbolima sv. Marka i Mateja. Na sredini luka prema kapeli sv. Križa je glava kerubina uokvirena vijencem, a sliči na Andrijićeve glavčane anđela. Posred luka prema suprotnoj kapeli je natpis JESVS uokviren vijencem. Sve ovo dokazuje jedinstvo zamisli i gradnje.

²⁰⁾ Natpis na grobu glasi:

HIEROMINVS
PERDVARICH
SIBI SVISQVE
MINORIB' HAN
C VITIMA' CHON
STRVXIT DOMVM
M · D · XXXVIII

²¹⁾ Fabianić, o. c. 172. Ova se bratovština održala do danas u Hvaru, a priključena je crkvi Anuncijate.

²²⁾ C. Fisković, Dokumenti o radu naših graditelja i klesara XV. i XVI. stoljeća u Dubrovniku, Split 1947., 9.

²³⁾ C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV. i XVI. stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947., 150.

²⁴⁾ V. Brusić, zvonik franjevačke crkve sv. Marije od milosti u Hvaru, Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku L, Split 1932., 391.

Osim ovog Firentinčevog djela, pripisao bih u Hvaru njegovom utjecaju lunetu Navještenja crkve Anuncijate, koja se spominje već u 15. stoljeću, a vezana je uz pučki ustanak na otoku.²⁵⁾ Na izgledanom reljefu skladnih likova Gabrijela i Gospe, zapaža se još neistrošen dio Gospine haljine, nabrane u uglatim naborima, koji su karakteristični za njega. Po svojoj skromnoj veličini, ovaj se reljef može povezati uz kameni triptih u trogirskoj stolnoj crkvi, te bračke reljefe, koji se vezuju po stilu uz njegov utjecaj.²⁶⁾ Sam okvir tih vratiju ima renesansni oblik s jednostavnim profilima istog stila.²⁷⁾

Firentinčevo djelo u Hvaru proširuje njegovu djelatnost u Dalmaciji i dokazuje, da je kao vrstan majstor bio tražen i cijenjen. Njegov reljef hvarske Gospe uzdiže njegovu umjetničku vrijednost kao kipara, koji je već u trogirskoj kapeli bl. Ivana Ursinskoga dostigao vrhunac svojih umjetničkih ostvarenja, te ga se uz rad na šibenskoj stolnoj crkvi, može smatrati najplodnijim renesansnim kiparom u Dalmaciji.

²⁵⁾ Novak, o. c. 174.

²⁶⁾ K. Prijatelj, Kulturni spomenici otoka Brača, Novi vijek, Brački zbornik 4, Zagreb 1960., 163—172.

²⁷⁾ Trokutasta menzola pod dovratnicima podijeljena je istim bridom po sredini kao i one dvije na portalu franjevačke crkve.

RELIEF DE NICOLAS FIORENTINAC À HVAR

DAVOR DOMANČIĆ

On a dernièrement attribué à Nicola Fiorentinac un certain nombre de sculptures se trouvant en Dalmatie, et plus spécialement à Orebić, Trogir, Šibenik et Zadar, ce qui permet non seulement d'avoir une plus ample idée de son oeuvre, mais aussi de définir plus exactement ses caractéristiques en tant que sculpteur. Il faut maintenant lui attribuer le beau relief de la *Madone à l'Enfant et aux Anges* qui orne le tympan du portail de l'église franciscaine de Hvar, que H. Folnesics considérait comme une oeuvre de Francesco Laurana. Sur ce relief, la main de Fiorentinac est évidente, et l'époque où ce portail a été commencé, c'est-à-dire entre 1465 et 1471, correspond à son apparition à Trogir et à sa période de travail dans l'atelier d'Aleši. Ce relief compte parmi les meilleures sculptures de Fiorentinac et le classe comme un excellent sculpteur de la Renaissance en Dalmatie.

Il faut attribuer à son influence le petit relief de *l'Annonciation* figurant dans le tympan du portail de l'église Annunciata (de l'Annonciation) à Hvar.

En outre, on confirme le travail — inconnu jusqu'ici — de Petar Andrijić et de son atelier dans l'église des Franciscains de Hvar, et ceci d'après la comparaison des motifs de décoration de la nef latérale avec les sculptures qu'il a effectuées dans l'église de Sveti Spas (du St. Sauveur) et de l'Annonciation à Dubrovnik.